

**MANIFEST A FAVOR DEL CONEIXEMENT DEL VALENCIÀ PER
A L'ACCÉS A UN LLOC DE TREBALL
DE LES ADMINISTRACIONS VALENCIANES**

Quan es complien els 25 anys de la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià (LUEV) al novembre de l'any passat, diverses entitats, entre les quals les signants d'aquest manifest, presentaren a l'opinió pública els seus informes per a diagnosticar el grau de compliment de la llei i el grau de consecució dels objectius de normalització lingüística que es fixava. La conclusió era que, un quart de segle després, malgrat les disposicions i els fins declarats, encara es permet una falta notòria de normalitat social de la llengua pròpia.

Col·lectius, entitats i la ciutadania en general ja constatarem aleshores que la llengua pròpia de la nostra administració distava molt de ser tan usada ni valorada com la Llei preveia, tot prenent com a punt de referència el seu article 16: “Les empreses de caràcter públic, així com els serveis públics directament dependents de l'administració, han de garantir que els empleats que tenen relació directa amb el públic tinguen el coneixement suficient del valencià per a atendre amb normalitat el servei que els és encomanat”.

Malgrat que la Llei d'Ús fixa que tot el personal de les administracions i dels seus serveis dependents que atenen el públic han de tenir el “coneixement suficient del valencià”, 26 anys després encara no n'hi ha hagut cap desplegament legal que ho porte a la pràctica. En cap oposició ni concurs (tret dels tècnics lingüístics) no s'ha hagut de demostrar cap grau de coneixement de valencià. Pitjor encara: de les dades oficials de la Generalitat es conclou que només en un 1,2% de les places d'aquesta administració se n'ha requerit un cert coneixement, cosa molt més greu, perquè una bona part del personal de les administracions ha adquirit, pel seu compte, una competència lingüística en valencià que després no practica, perquè la Generalitat i les altres administracions ni la valoren ni l'apliquen: la llengua pròpia no passa de ser una llengua de rètols simbòlics i no la d'ús normal i habitual.

Durant aquest temps hi ha hagut una discriminació indiscutible contra les persones que parlen valencià o que volen usar-lo. Per a accedir a l'administració valenciana només es demana el requisit lingüístic castellà: les proves d'accés ja controlen sistemàticament el domini del castellà. En canvi, el valencià, tot i que l'Estatut diu que és “la llengua pròpia” i la Llei d'Ús “la més peculiar senya d'identitat” com a poble, no passa de ser-hi un mèrit en el millor dels casos. Però ningú no ha de demostrar que sap valencià per a atendre els ciutadans ni en la Generalitat, ni en les

diputacions ni en la majoria dels ajuntaments, ni tampoc en l'administració de l'Estat o de Justícia radicada al País Valencià.

El Govern valencià ha engegat recentment el projecte d'una nova Llei per a l'Ordenació i Gestió de la Funció Pública Valenciana, que és el text legal on cal establir la regulació del coneixement del valencià com a requisit per a accedir a un lloc de treball de qualsevol administració valenciana.

Per això, les entitats signants d'aquest manifest han participat en totes les iniciatives impulsades des dels àmbits cívics i sindicals que s'han dut a terme per a demanar que la nova llei continga la garantia de capacitació lingüística que la Llei d'Ús fixa indirectament en l'esmentat article 16. Totes les entitats demanem que, en el procés de selecció, les persones aspirants hagen d'acreditar el coneixement de valencià, tant en l'expressió oral com en l'escrita. Remarquem que aquest requisit és general a totes les comunitats autònomes amb les quals compartim la llengua catalana i també a Galícia i el País Basc. El País Valencià n'és l'excepció: l'única que no valora la seua llengua com a determinant per a administrar-se i servir els ciutadans.

Per tot això, les entitats sotassignades insten tots els partits polítics, i sobretot els que han de participar en la tramitació parlamentària de la nova llei, a esmenar el text inicial per donar estricte compliment al que la LUEV estableix per a l'ús de la nostra llengua en l'administració pública. Només així garantirem que el personal de les administracions valencianes pugua respectar els drets dels valencians i pose fi a una discriminació que dura ja massa temps. Només així podrem assegurar que els empleats i les administracions donen un servei de qualitat i actuen amb arrelament al país. Només així podrem assegurar que és la llengua d'ús normal de l'administració, tal com estableix la Llei d'Ús i Ensenyament. Només així la proclamació que el valencià és "la més peculiar senya d'identitat com a poble" no serà una expressió retòrica sinó un fet: la llengua comuna dels valencians, la que ens identifica. Precisament, aquella en què volem viure, administrar-nos i regir-nos com a poble.

Les entitats signants conviden totes les entitats i organitzacions de la societat valenciana, així com també la ciutadania en general, a subscriure aquest manifest i a sumar-se a la reclamació que el valencià tinga, per fi, el reconeixement real i pràctic de llengua pròpia i oficial que l'ordenament jurídic li atorga. El reconeixement legal, traduït en ús normal i habitual, que la societat i els seus ciutadans i ciutadanes li reclamem per poder viure en la nostra llengua pròpia sempre i pertot arreu, començant per la nostra pròpia administració i per les nostres institucions.